

наступне зниження державних роздрібних цін відповідно знижувало ціни на колгоспних ринках.

Проводячи колгоспні збори, місцеві керівники запрошували на них представників районної номенклатури, працівників МВС, доводячи відданість політичній системі. Колгоспники під час голосування утримувалися або навіть голосували проти виселення односельчан, заміняли виселення попередженнями. Траплялися випадки і зведення особистих рахунків. Місцева влада рапортувала центру про викликану постановою «нечувану трудову активність» колгоспників. Люди, боячись потрапити до «чорного списку», негайно виходили на роботи, виходили навіть інваліди й підлітки. У ряді колгоспів місцеве керівництво виявилось просто невідготовленим до такої активності своїх колгоспників, у результаті багатьох із них навіть не змогли забезпечити роботою. Однак, насправді, каральні заходи не призвели до зміцнення трудової дисципліни, не змогли придушити селянський опір системі безкоштовного використання трудових ресурсів села. Влада змушена була помалу згортати карну практику. Поступово цей указ через його очевидну абсурдність, примітивність, нагальну потребу пошуку інших засобів стимулювання до праці перестав застосовуватися. Застосовані наприкінці 1940-х рр. урядом репресивні заходи щодо зміцнення колгоспно-радгоспного ладу тільки пришвидшили кризу в сільському господарстві.

Отже, період 1940-1950-х років в історії України був визначеним великими змінами в політичному, економічному та соціальному вимірах. У той час Україна увійшла до Союзу Радянських Соціалістичних Республік (СРСР), і багато аспектів життя селян були суттєво визначені радянськими політиками та економічними реформами.

Риковська Мар'яна
Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Воронянський О.В.
Державний біотехнологічний університет

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ УКРАЇНИ

Національна безпека України — комплекс законодавчих та організаційних заходів, спрямованих на постійну захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечуються сталий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам.

Національні інтереси — життєво важливі матеріальні, інтелектуальні і духовні цінності народу України як носія суверенітету і єдиного джерела влади в Україні, визначальні потреби суспільства і держави, реалізація яких гарантує державний суверенітет України та її прогресивний розвиток.

Національна безпека України забезпечується шляхом проведення виваженої державної політики відповідно до прийнятих в установленому порядку доктрин, концепцій, стратегій і програм у політичній, економічній, соціальній, військовій, екологічній, науково-технологічній, інформаційній та інших сферах. Вибір конкретних засобів і шляхів забезпечення національної безпеки України обумовлюється необхідністю своєчасного вжиття заходів, адекватних характеру і масштабам загроз національним інтересам.

Пріоритетами національних інтересів України є:

- гарантування конституційних прав і свобод людини та громадянина;
- розвиток громадянського суспільства, його демократичних інститутів;
- захист державного суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності державних кордонів, недопущення втручання у внутрішні справи України;
- зміцнення політичної і соціальної стабільності в суспільстві;
- забезпечення розвитку і функціонування української мови як державної в усіх сферах суспільного життя на всій території України, гарантування вільного розвитку, використання і захисту, інших мов національних меншин України;
- створення конкурентоспроможної, соціально орієнтованої ринкової економіки та забезпечення постійного зростання рівня життя і добробуту населення;
- збереження та зміцнення науково-технологічного потенціалу, утвердження інноваційної моделі розвитку;
- забезпечення екологічно та техногенно безпечних умов життєдіяльності громадян і суспільства, збереження довкілля та раціональне використання природних ресурсів;
- розвиток духовності, моральних засад, інтелектуального потенціалу Українського народу, зміцнення фізичного здоров'я нації, створення умов для розширеного відтворення населення;
- інтеграція України в європейський політичний, економічний, правовий простір;
- розвиток рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами світу в інтересах України.

Система забезпечення національної безпеки розглядається як створена державою система державних і недержавних інститутів, які здійснюють взаємодію між собою, відповідають встановленим критеріям та володіють необхідними науково-обґрунтованими та законодавчо закріпленими засобами і методами забезпечення інтересів особи, суспільства та держави.

Основною умовою ефективності реалізації завдань захисту національних інтересів від реальних і потенційних загроз є прискорене реформування структур безпеки й оборони держави. Звісно, це, як і будь-яка якісна зміна,

вимагає часу, однак результат вчинення або невчинення таких дій прямо впливатиме на стан держави як такої, що може належним чином забезпечити, захист своїх інтересів. Крім того, окреме місце у системі забезпечення національної безпеки належить зовнішній розвідці, що свідчить про нагальну потребу реформування цієї структури та приведення відповідного законодавства у стан, який вимагають сучасні виклики та загрози.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воронянський О. В. «Національні інтереси» як категорія політичної науки //Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія. – 2011. – №. 10. – С. 131-136.
2. Воронянський О. В. и др. Національний суверенітет: український вимір в контексті світової політичної думки. – 2017.
3. Моїсєєва Н. І., Омельченко Г. Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. – 2017.
4. Voronyansky O. Systemic risks of destabilization of social systems of post-industrial society in the context of economic crisis and war. – 2022.

Семенко Олексій Ігорович
Науковий керівник – канд. юрид. наук, доц. Кухар О.В.
Державний біотехнологічний університет

ЗАКОННІСТЬ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ІСНУВАННЯ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Всі закони держави мають виражати волю та інтереси її народу, тобто безпосередньо виконувати функцію народовладдя.

Поняття законності повинно охоплювати дотримання і виконання не лише законів, а й інших нормативно-правових актів держави, оскільки сама наявність законів ще не вирішує питань реального забезпечення прав та законних інтересів громадян. Невід’ємною умовою успішного створення законності є саме реалізація (втілення у життя) законності в усіх її проявах.

Законність, в першу чергу, означає, що всі без винятку учасники суспільних відносин повинні керуватися принципом суворого дотримання державних приписів, законів та інших нормативно-правових актів, сумлінно виконувати покладені на них юридичні обов’язки, безперешкодно і в повній мірі використовують (реалізують) свої суб’єктивні права. Саме так в державі та суспільстві можуть діяти закони й нормативно-правові акти, що реально можуть забезпечити правопорядок, державну і громадську дисципліну.